

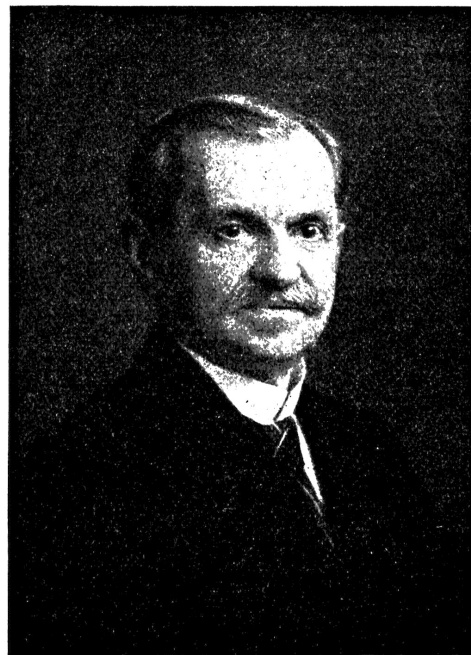
pachtovného. Téměř ve všech pachtovních smlouvách po válce u nás sjednaných, vyjadřuje se pachtovně v obilí, jež si majitel vyhraduje ku dodání in natura, nebo požaduje na penězích obnos, rovnající se ceně onoho obilí. Cena se pak většinou řídí podle záznamů na plodinových bursách, nebo se běře za základ místní tržová cena, nejčastěji v hospodářských družstvech. Obilní monopol však vyřadil obilí z volného tuzemského trhu. Jen obilní společnost smí obilí kupovati a prodávati. Společnost určuje proto výkupní a prodejní cenu obilí, kteréžto ceny, jako úředně stanovené, zaznamenává ku př. pražská plodinná bursa ve svém úředním listu s poznámkou (»bez obchodu«). Vyskytly se pochybnosti, mohou-li býti vůbec tyto úřední ceny základem pro počítání pachtovného a když — tedy které z nich, výkupní či prodejní. Vládní nařízení o úpravě obchodu s obilím nemá o tom žádného ustanovení, ač by to poměry vyžadovaly, zejména také, když i vládní nařízení o úpravě pachtovného z minulého roku (č. 164/33) běře při výpočtu za základ ceny obilí na plodinových bursách. Tuto mezeru nutno proto v praxi překlenouti výkladem, který by nejlépe vyhovoval duchu a tendenci celého monopolního nařízení. Tedy asi podle těchto typických případů:

a) je-li umluveno pachtovně v obilí in natura, bude pachtýř podle monopolního nařízení oprávněn a podle pachtovní smlouvy povinen skutečně obilí majiteli dodati;

b) má-li se platiti cena za určité množství obilí podle záznamů na plodinových bursách, vypočte se tato cena podle úředně stanovené základní výkupní ceny (tedy nikoliv prodejní!) — parita Praha — s příslušným monopolním příplatkem dle smluvené doby splatnosti; srážky podle nakládacích stanic se v tomto případě neodečítají;

c) je-li pachtovně určeno cenou obilí jinde než na plodinové burse, pak nutno vzíti za základ cenu úředně stanovenou pro tu kterou nakládací stanicí onoho směrodatného místa, s připočtením příslušného měsíčního příplatku. Úředně stanovené výkupní ceny, uváděné v kursovním lístku bursovním nutno tedy považovati za ceny, rovnající se dříve znamenáným, volně se tvořícím bursovním cenám. Monopolní ceny výkupní s náležitým ohledem na měsíční příplatky a srážky podle nakládacích stanic (uveřejněny v Úředním listě) jsou podkladem pro výpočet pachtovného všude tam, kde se ve smlouvách pachtovních mluví o cenách na plodinové burse. To vyplývá také z tohoto úsudku: Prodejní cena může se nyní týkati pouze obilní společnosti, která jediná smí obilí prodávati za tyto prodejní ceny; pro pachtovatele pak jest směrodatná cena výkupní, za kterou by on jedině mohl společností prodati obilí, kdyby obdržel pacht in natura. Námitka, že za nynějšího stavu věci vlastně nejsou ceny obilí na burse znamenány, když není obilí předmětem volného obchodu, dobře neobstojí, uváží-li se, že dekretované ceny obilí jsou také přece ceny a jsou-li v kursovním listě uváděny, pak jsou to skutečně nynější, na plodinových bursách, znamenáné ceny obilí.

Jinak zůstávají pachtovní smlouvy obilním monopollem celkem nedotčeny. Nové smlouvy ovšem bude třeba stylisovati již s ohledem na monopolní předpisy. Ačkoliv se shora uvedené směrnice a výklad nařízení neopírají o žádná ustanovení v nařízení přesně vyjádřená, přece jest jimi ratio legis, myslím, přijatelně vystižena, zejména se zřetelem na účelnost a ustálené zvyklosti při sjednávání pachtovních smluv.

Dne 14. září 1934 zemřel pan Josef Lepšík, notář v Chrudimi. Notář Josef Lepšík narodil se v Potštejně n. Orli dne 9. března 1857, studia gymnasiální konal na piaristické koleji v Rychnově n. Kn. Po právnických studiích na Karlově universitě v Praze vstoupil do praxe soudní (v r. 1880), ze které však záhy vstoupil na dráhu notářskou (v r. 1884), jako kandidát notářství u notáře Pacáka v Chrudimi, u kterého setrval v praxi až do svého jmenování notářem, kterého se dočkal v roce 1892, kdy nastoupil místo notáře v Dobříši. Tam působil nepřetržitě až do února 1918. Za 25letého působení v Dobříši získal si neomezené důvěry veškerého obyvatelstva soudního okresu. V letech 1912—1913 byl jedním ze zakladatelů a hlavním organizátorem stavebního družstva v Dobříši, jehož zásluhou bylo podstatně oživení stavebního ruchu a zpřístupnění stavebních míst velmi nevhodně úplně ve středu města blokem domů uzavřených. V roce 1918 vrátil se do svého někdejšího působiště do Chrudimi, kde působil až do své smrti a zde rovněž nabyl velké obliby a neomezené důvěry veškerého obyvatelstva. O jeho oblibě svědčí též imposantní účast příslušníků stavu notářského, soudcovského i advokátního při jeho pohřbu. Od roku 1918 až do roku 1928 byl též členem notářské komory Králové-hradecko-chrudimské.

Josef Roubal, notář ve Zbirohu dne 2. října 1934 zemřel. Týž jmenován byl notářem v Počátkách dne 20. ledna 1918 a přeložen do Zbirohu dne 9. dubna 1927. Zesnulý požíval jako notář na obou svých působištích pro svou milou povahu velké obliby a důvěry své klientely. Notářský stav ztrácí v něm zdatného příslušníka a milého kolegu. Budiž mu zachována vřelá vzpomínka!

Advokátní a notářský řád. Nový advokátní řád předložen byl již meziministerskému jednání a po jeho schválení předložen bude parlamentu. Jinak jest to s novým notářským řádem. I ten měl býti předložen ministerské radě, avšak notářská komora se spolkem československých notářů a se spolkem čl. kandidátů notářství, podaly k ministerstvu žádost, aby nová úprava notářského řádu, do něhož bylo také již pojiato nové ustanovení o záručním fondu, bylo jím ještě zasláno k nahlédnutí a následkem toho s předložením osnovy té ministerské radě se zdrží. Tyto dny intervenovalo předsednictvo Spolku notářů čl. a spolku kandidátů notářství u pana ministra spravedlnosti, aby svolal ještě jednu anketu k úradě definitivní redakce nové osnovy a přimlouvaly se zároveň zejména za změnu § 244. o soudním komisařství. Pan ministr slíbil, že tak učiní.

Nový poplatkový řád. Denní listy přinesly zprávu, že ministerstvo financí pracuje na novém poplatkovém řádu. Vzhledem

k tomu, že ani advokátní, ani notářská komora nebyla k jednání tomuto pozvána, navrhla notářská komora Pražská advokátní komoře, aby společně dožadovaly se toho, aby ministerstvo financí přivzalo delegáty obou stavů k tomuto jednání, neboť jest jisto, že ve věcech poplatkových nemůže mít nikdo více zkušenosti, jako advokáti a notáři, jejichž rukama procházejí nejrůznější listiny o právních jednáních a převody majetkové na případ smrti.

Ministerstvo spravedlnosti zasílalo všem notářským komorám na vědomí výnos ze dne 5. října 1934 č. 51262/34-11 tohoto znění:

»V příštím čísle Věstníku ministerstva spravedlnosti bude uveřejněno toto sdělení:

Doručování vyřízení notářů jako soudních komisařů poštou.

Sdělení č. 84/1928 Věstníku se doplňuje takto:

Ministerstvo pošt a telegrafů ustanovilo, že předpisy o doručování soudních vyřízení poštou platí napříště i pro doručování vyřízení notářů jako soudních komisařů za těchto podmínek:

1. notáři jako soudní komisaři budou používat pro svá vyřízení podávaná buď obyčejně nebo doporučeně vlastních obálek;
2. obálek se zpátečními listky smějí používat pouze pro vyřízení podávaná doporučeně; obálky mohou být barvy buď bílé nebo modré a musí se svojí úpravou shodovati s bílými nebo modrými obálkami soudních vyřízení ve věcech civilních;
3. na adresní straně vyřízení jest zřetelně vyznačiti: »Notář N. N. jako soudní komisař«;
4. vyřízení určená adresátům poštovnímu podrobeným jest opatřit poznámkou »Věc služební — poštovně platí adresát«; doručné i poplatek za zpáteční listek musí býti ovšem zapraven ihned při podání.

Pro vlastní doručování vyřízení notářů jako soudních komisařů platí §§ 5, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 18, 19, 20, 21 a 24 ustanovení č. 15/1927 Věstníku ministerstva pošt a telegrafů, část věcná č. 8., které jsou otištěny ve sdělení č. 84/1928 Věstníku.

O reklamaci zpátečních listků k vyřízením notářů jako soudních komisařů platí — obdobně jako pro soudní vyřízení, která podávají advokáti — příslušná ustanovení poštovního řádu.

Členové komory buďte na to upozorněni.

SPOLEK ČSL. NOTÁŘŮ ODBOR »PRAHA«

dovoluje si Vás uctivě zváti na

PŘÁTELSKÝ VEČÍREK,

který se bude konati

dne 27. října 1934 v Obecním domě v jídelně v I. poschodí
o 7. hod. večer se společnou večeří.

Vzhledem k této společné večeři prosíme, abyste svoji přihlášku s udáním počtu osob, které s sebou přivedete, zaslal nejdéle do 26. října na adresu pí. Vojtíkové, sekretářky notářské komory v Praze II., Žitná 4b, aby dostatečný počet večeří mohl býti obstarán.

Poněvadž po večeři následuje přátelská zábava s tancem, prosí se o hojnou účast dám.

Za odbor »Praha« spolku čsl. notářů
V ý b o r .

Věstník Spolku československých kandidátů notářství.

Pochybená taktika. Dne 1. září t. r. byla uveřejněna v Poledním listě tato zpráva:

»Deset let už čekají... Kandidáti notářství čekají někteří na jmenování až přes deset let. Snad se pro nával práce nenašel dosud čas podepsati jmenování šesti moravských notářů, ač v Mor. Ostravě je notářské místo neobsazeno dvě léta, v Jevíčku 1½ roku atd. Či na koho tato místa čekají?«

Všichni si z vážných důvodů upřímně přejeme, aby jmenování neobsazených míst bylo urychleně provedeno. Nemůžeme však v žádném případě souhlasiti s nevybíravým způsobem, kterým se o to pokusil nerozvážný pisatel bohužel pravděpodobně z řad našeho stavu.

Jest přece více než samozřejmé, že podobné anonymní výpady, zejména v časopise podobného druhu nemohou na místech, kterým byly adresovány, naléztí vážného přijetí a ohlasu. Naopak musí vyvolati podobnou nelibost, jakou vyvolaly u nás, kteří s takovými způsoby zásadně nesouhlasíme. Takto se věci více škodí než prospívá.

Uvědomujeme si při čtení uvedených řádků, že zprávy podobného druhu mohou oprávněně vrhati nepřívznivý stín na celý náš stav a vzbuzovati odůvodněné pochyby o dostatku dobré vůle a loyálnosti jednotlivých členů naší stavovské organizace.

Utěchou nám v tomto případě jest, že jde o nedobře myšlený čin jednotlivce, který jest smýšlení většiny našeho celku daleko vzdálen.

Netřeba snad připomínati, že naše demokratická ústava dává nám dosti vhodných prostředků, kterými můžeme otevřeně hájiti svá práva a přání. Mimo jiné též ve vlastním stavovském časopise.

Způsob volený uveřejněním řádky v Poledním listě, jest prostředkem nevhodným a nedůstojným našeho stavu. Působí neblaze jak mezi námi, tak beze vší pochyby i na venek.

Dr. Bohuš Fleischer.

Poznámka: Výbor Spolku československých kandidátů notářství se s tímto projevem moravského kolegy plně ztotožňuje a starosta spolku kol. V. Macas učinil již příslušné prohlášení v tom směru přímo pp. ministerským referentům dne 19. září t. r.

Započítání presenční služby vojenské do praxe kandidátů notářství. Odbočka spolku čs. kandidátů notářství v Brně podala dne 27. dubna t. r. žádost ministerstvu spravedlnosti o vydání směrnic pro započítávání presenční vojenské služby do praxe kandidátů notářství. Podnět k tomu, jak známo z referátu o valné hromadě v Českém Právu čís. 5/34, dal postup notářské komory brněnské při sestavení seznamu kandidátů. Ministerstvo spravedlnosti výměrem z 10. září 1934 č. 46465/34/11 sdělilo, že souhlasí v této věci se stanoviskem krajského soudu civilního v Brně, tlumočeným vyjádřením presidia tohoto soudu ze dne 30. června 1934 Pres. 5508/13/34. Vyjádření soudu zní doslovně:

»Pro započítání presenční vojenské služby do praxe notářského kandidáta není opory ani v notářském řádu ani v jiném zákoně.

Z ustanovení § 117 a 118 not. ř. vyplývá pravý opak. Praxe tato určena jest k tomu, aby se kandidát pod vedením a dozorem notářových vzdělal ve všech notářských jednáních a jest notář odpovědný za to, že kandidát ce'ou službu praxe této skutečně v jeho kanceláři vykoná, jsa povinen každé její přerušení oznámiti notářské komoře.

Praxe u notáře jest výlučná, kandidát nesmí býti současně zaměstnán ani v advokátní ani v soudní ani v jiné státní nebo soukromé službě. Platí to též o presenční službě vojenské, trvající pů druhého roku, kterou sluší považovati za také přerušení praxe a nelze jí klásti na roveň pouhému přechodnému omezení.

Pokud pak přichází v úvahu obdoba předpisů daných pro státní zaměstnance, může jíti jen o ustanovení § 8 org. zák., podle něhož se do předepsané přípravné služby soudcovské nezapočítává doba absence převyšující v jednom roce 6 neděl a přirozeně ani mnohem déle trvající presenční služba vojenská. Smysl zákona jest zřejmý ten, že doba přípravy pro povolání soudcovské musí býti dobou skutečně této přípravě věnované služby, nikoliv tedy započtenou dobou pomyslnou.

Stejně by tomu mělo býti i u praxe notářské, která jest myšlena jako praxe efektivní a jen jako taková jest způsobila zajistiti potřebné všestranné vyškolení.

Pokud v této příčině došlo k úchytkám, šlo vždy jen o započtení doby válečné (cís. nař. č. 262/16 ř. z. a nař. mín. sprav. č. 268/16), pokud se týče výjimečné služby vojenské podle zákona č. 139/13 ř. z., k níž však vojenská služba presenční nenáležela (sděl. na str. 54 Věst. mín. sprav. z r. 1915).

Není proto pro postup notářské komory v Brně zákonného podkladu.

Potvrdí-li notářská komora praxi notářského kandidáta se započtením presenční služby vojenské, není státní spáva tím vázána a nepotřebuje k usnesení notářské komory o započtení vojenské presenční služby přihlížeti.

Otázka započtení presenční vojenské služby in merito jest našim spolkem pozorně sledována a bylo výboru spolku uloženo, aby při případné zákonné úpravě započítávání této služby u státních a veřejných zaměstnanců uplatňoval tuto výhodu také ve prospěch kandidátů notářství.